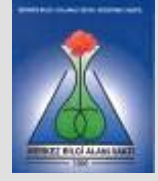

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI-1999

e Bülten

Aylık Elektronik Dergi

Sayı: 095

Kasım 2011

SEVGİLİ OKUYUCU DOSTLARIM

Değerli Enkarnasyondaşlarım..!

Rabbin, Dünya Okulu'nda evrim geçirmekte olan canlılarla ilgili olarak bir tezi bulunmaktadır... Yani bizim yönetim ve gözetimimizi üzerine alan Muktedir Varlıklar, evrensel bir murada sahipler... Yeryüzü canlılarını, özellikle yeryüzü insanını, belirli yasaları kullanmak ve belirli yöntemleri uygulamak suretiyle, bir tekâmül aşamasından diğer bir tekâmül aşamasına getirmeye çalışmaktadırlar... Muhakkak ki, bu tez, kendilerinin de üzerinde bulunan daha yüksek ruhi sistemlere karşıdır...

Görülüyor ki, her ne kadar dıştan devamlı olarak sınırlamalar içinde bulunuyorsak da, aslında, insanların kendi mukadderleri, kendi derin şuur altlarında gizlidir... Dışımızdan gelen her sınırlama, her kaderi engel, bizim içimizden kaynaklanmaktadır... Çünkü insanın kader zannettiği zorunlulukları, yaşam planı ile beraber, doğuşuyla başlar... Mukadderimizin önemli bir bölümünü yaşam planımıza işlemişizdir... O tohum yeryüzüne düşünce, yeşerir ve büyür... Bu yüzden, insan diler ama mukadder olanı diler... Yaptığı iş, kendi tekâmül planına uygun bir iştir... Mukadderimize yani yaşam planımıza dâhil olmayı dilediğimiz zaman ıstırap çekeriz...

Mukadderimiz olan, çok büyük oranda, her zaman gerçekleşecektir... Bu konuda hiç tolerans yoktur... İnsanın irade ve hürriyeti, sıfırdır diyemeyiz... Tahakkuk edecek sonucun ya da meydana çıkacak faaliyetin niteliğinde ufak-tefek değişiklikler olmakla beraber, esaslı aynen tahakkuk eder... Mukadder olanın tıpkısı olmayabilir, ama çok yakın bir sonuç elde edilebilir... Örneğin, yağmur ıslatır ama şemsiye kullanırsak ıslatamaz... Kor halindeki kömür yakar, ama maşa kullanırsak yakamaz... Çevremizi saran kader çemberleri arasından, biz kendi irademizle bir yol bulmak ve birtakım

atlamalar yapmak suretiyle daha ileriki safhalara geçmeye çalışırız... Tekâmülde ilerlemek, daha değerli varlıklar olabilmek için bir çaba içinde mücadele ediyoruz... Aslında, bizim en büyük mukadderimiz, mukadderimizi aşma çabasıdır...

İnsanlar Dünya'ya, mukadderatı geniş hatlarla hazır olarak gelirler... Yani ayrıntılı ve kesin bir mukadderat söz konusu değildir... Mukadderatı, biz kendimiz çizeriz, hiç kimse bize keyfince bir mukadderat yüklemesin... Eğer varlık, maddi âlemlerle irtibat kurup, oranın deterministik yasalarına tabi olacaksa, bu başkasının iradesiyle olmaz... Bu itilim, zaten ruhta vardır... Ama varlığın şuur açıklığı enkarne olacağı planetin şart ve icaplarına henüz yabancı ise, hiç şüphesiz, yaşam planı Yüksek Ruhsal Rehberler tarafından hazırlanabilir... Ama o senaryo mutlaka varlığın ihtiyaçlarına cevap verecektir... Oradaki mizansenlerin hepsi onun onayından geçmiştir... Yani fizik hayatta yaşarken karşılaştığımız zorluklar, bizim üstesinden gelebileceğimiz zorluklardır... Zaten herkese taşıyabileceği kadar yük vurulur... O halde kaçmanın ve isyan etmenin hiçbir anlamı yoktur...

Eğer plan dışı yönelişlerimiz varsa, tembelliğe düşmüşsek, bazı impulslar, bazı uyarılar gelir... Bunlar, düşündürücü, korkutucu, ıstırap verici olabilir... Yani, insan gerçek ihtiyaçları ile ilgili tatbikatlara girmediği için, çekindiği, atalete düştüğü için, önüne çıkan imkânları değerlendiremediği için, rehberleri vasıtasıyla kendisine bazı ihtarlar gelir... Böylelikle mukadderatın değiştirilmesi mümkündür... Yani uyarıcı olaylar, aslında, bizim mukadderatımızda olmayan tali olaylardır...

Mukadderatta zorlama ve ceza yoktur... Mukadderat, ölçüsünü tayin edemeyeceğimiz bir esneklik taşır... Öyleyse karşımıza çıkan ıstıraplı olaylar, ya geçmişte kendi başlattığımız olayların

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

sonuçlarıdır, ya da rehberlerimizin, raya girmemiz için yaptıkları uyarılardır...

Görülmektedir ki, varlık iki ana yükü doğmaktadır... Birincisi, geçmiş hayatlardaki karmaları yani zorunlulukları, ikincisi de kendi yaşam planıdır... Yani Dünya'ya iki mukadderle, zorunlulukla doğuyoruz... Sırtında yük çantasıyla bir yerden bir yere giden turistler gibi... Böyle bir turistin bir yere gelişinin bir amacı ve planı vardır... Bir de sırtında ihtiyaçlarıyla ilgili karmik çantası bulunur...

Mukadderat ve icap birbirine çok bağlıdır... Mukadder olan şey, icap eden şeydir... Mukadder olan, insan için haksız, adaletsiz, zoraki bir şey değil, bir icaptır... Yani, hiç yoktan bir mukadderat olamaz... Gerektiği için bu kişinin başına gelmiştir... Bazı gerekler ortaya çıkar, onların olması icap eder ve biz de onun içinde hareket etmek zorunda kalırız, bu ise mukadderimiz olur... Örneğin, ateşin insanın elini yakması icaptır... Yaktıktan sonra duyduğumuz acı, organik tahribat şeklindeki sonuç da, mukadderattır...

İyi mukadderler elde etmek için, spirüel ahlaka göre, insanın önce aklını, sonra vicdani sezgilerini kullanması ve bunların hükmü altında hareket etmesini bilmesi lazımdır... Ruhsal yasalar daima bu iki kanaldan insana görünür... Böylelikle hem başkalarının, hem de kendimizin tekâmülüne hizmet ederiz... Mukadderat, bizlerin tekâmülü için gerekli olan imtihanlar dizisidir... İmtihansız hiçbir şey gerçekleşemez...

Her insan, Rabbine karşı, iradesini ispat etmek zorundadır...

Kalbimdeki Rabbimin Işığı; Kalbinizdeki Rabbimin Işığını selamlıyor...

"Artık, Yeryüzündeki En Kutsal Yer Benim Kalbidir..."

İşğimizin Bilgi; Yolumuzun Sevgi; Hedefimizin Vazife olabilmesi dualarımla...

Vakıf Başkanı
Nurettin ERSOY

DIYOR Kİ;

- **Kıyam etmek;** ağır bilgi'nin, idrake konulan taşların bilgileri olmaları özelliklerinden dolayı, varlıkla direkt temas halinde olmadıklarının **bilincine varmaktır...**(MYP/C:218)
***
- **Kıyam etmek;** varlığın, kendi cehtiyle, yüzeysel bilgiyi sür'atli bir şekilde hazımlayarak, ağır bilgiye ulaştığının; ve idrak taşlarından bir tanesini idrak hanesine sıkıca yerleştirdiğinin; umumi mahiyet hakkındaki bilgisi de böylece sağlamlaşmış olduğundan, tekrar yüzeysel bilgiye döndüğünde, bu sefer, ağır bilgiye giden yolu kısa ve sür'ati hızlı olduğunun; böyle varlıkların dönemeçlerinin gayet yumuşak olduğunun; inerken, çıkacakları bilgisine sahip oldukları için, yolun ehemmiyetini bilerek, emniyet, sakinlik ve sadelik içinde olduklarının **bilincine varmaktır...**(MYP/C:218)
***

- **Kıyam etmek;** muhatap olduğumuz bilgiye sadakatli olmamız gerektiğinin; zanlarımız ve şüphelerimizle bilgiyi sinamaya kalkmamamız gerektiğinin; zira bu tarz sinamaların, birikmiş tortuların meydana getirdiği kirli süzgeçlerden ibaret olduğunun; bu süzgeçlerin tek bir faidesinin var olduğunun; onun da, büyük elek içerisine bir an önce düşmeyi temin ederek, elenme sürecini kısaltması olduğunun; yolumuzun düz ve gidişimizin salih olması gerektiğinin **bilincine varmaktır...**(MYP/C:218)
***
- **Kıyam etmek;** SERBEST ŞUUR SİRKÜLASYONLARININ YAYILIM SKALASI'nın; beşeriyetin şuur sirkülasyonlarıyla paylaştığı alanlarda, ortak bilgi, görgü deneyimlerini, yine beşeriyet ile ortak bir faaliyet halinde götürür olduğunun; beşeriyete, bu skala içerisinde, beşeriyetin sonsuzluk mertebesi olarak algılayabileceği en flu alanlara kadar yayılım imkânı verilmiş olduğunun;

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

yayımların amaç esasının; merkezden uzaklaştıkça, hem yayılımı güçlendirip etkin ve etkili kılmak ve dolayısıyla gelişmek ve merkezi de genişletmek ve geliştirmek olduğunun; burada, merkez'in, beşeriyet olduğunun **bilincine varmaktadır...**(MYP/C:219)

- **Kıyam etmek;** Serbest Şuur Sirkülasyonları'nın Yayılım Skalası; tamamen, beşeriyetin gelişimi için, beşeriyete şuur sirkülasyonu oluşturabilmesi ve yayılabilmesi için yuvalık etmekte olduğunun; beşeriyetin enkarnasyonunun, bir zemin üzerine olduğunun; bu yuva içerisinde; bütün realite zeminlerinin, bütün skalatik alternatifleri ile hazır vaziyette beşeriyete hizmet vermekte olduğunun **bilincine varmaktadır...**(MYP/C:219)

***

- **Kıyam etmek;** beşerin vazifesinin seçim olduğunun; beşeriyetin sürekli olarak seçtiğinin ve seçtiği üzerinde faaliyetinin başladığının; her an, karşısındaki sonsuz seçeneklerin, sonsuz imkânları ile muhatap olduğunun; her seçeneğin, alan içerisindeki yayılımına biraz daha katkıda bulunduğunun; sistem ve mekanizmaların, burada, faaliyetlerini en belirgin bir şekilde ortaya koyduklarının; seçimlerin, başıboş ve düzensiz olmadığı; ilkelerle, kanunlarla belirlenmiş olan gidişatın, beşeri, seçimini yaparken, düzenli bir

sevkiyata tabi tuttuğunun **bilincine varmaktadır...**(MYP/C:219)

***

- **Kıyam etmek;** şu anda, dahil olunan sistem yayılımı içerisinde, en çok ihtimam ve koruma ile muhatap kılınan formun, beşer formu olduğunun; zira beşerin en zor labirent içerisinde tabikat sahalarını seçmiş fakat aynı zamanda da en yüksek koruma ve ihtimamı da talep etmiş olduğunun **bilincine varmaktadır...**(MYP/C:219)

***

- **Kıyam etmek;** şu dönem, beşere, yüksek mertebelerden, sert ve yoğun ışıklar yönlendirilmiş olduğunun; beşer'in, bu tesirlerin şiddeti ile bocalamaya devam etmekte olduğunun; gidişatın, bocalamanın, yuvarlanmaya doğru gitmekte olduğunu göstermekte olduğunun; beşeriyetin içerisinde bulunduğu durumun, tamamen, kendi seçeneklerinin, kendisini taşıyarak getirdiği nokta olduğunun **bilincine varmaktadır...**(MYP/C:219)

***

KUAN-YİN DİYOR Kİ; (03)

KUAN-YİN ile YAŞAMAK

İMAN...

Sevgi'nin, Şefkat'in, Merhamet'in, Ritmin Anası olan Kuan-Yin ile yaşamak nasıl bir yaşamdır..?

Sevgiden, Şefkatten, Zarafetten, Sükûnetten, Ritim'den, Ahenk'ten başka bir şey olmamak...

Sevgi'ye iman etmek nedir...?

Rab'in 'birlik' olduğu konusunda tüm ruhsal öğretilerin sunduğu bir bilgidir... Yine tüm öğretiler bize, insanın bir gelişim yolculuğunda

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

3

olduğunu, bu yolculuğunun da, 'benlikten sıyrılmayı' temel alan bir yolculuk olduğunu anlatır... Bu yolculuğa çıkmaya kararlı olmak, beşerin kendisine ait bir seçimdir... Ruhsallığı ile bağını koparmış olan genel insanlığın durumu gözler önündedir...

Bu yola çıkmaya karar verenin önünde ise, yeni bir yaşam sahası açılır... Karşısına mutlaka onu yönlendirecek, ona rehberlik edecek olan kişiler, araçlar çıkar... Bu, herhangi bir öğreti sistemi olabilir... Muteber olan hangi öğreti sistemi olursa olsun, varlığı, önce yüzleşmelere, pişmanlığa, ardından tövbeye, arınmaya gibi

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

safhalara, ardından da ‘imana’ yönlendirir... İman, tüm kutsal kitaplarda anlatılan bir kavramdır... Kişi, ruhsal yolculuğu boyunca, **Bir’liğe olan imanı ile sınanır...**

Yaradan’ın Sevgisini, Şefkatini, Merhametini temsil eden Kuan-Yin’in İman Bilgisi:

Sevgili Kuan-Yin; uçsuz bucaksız bir deniz gösteriyor...

“*Ve bu denizde ne yaparsınız..?*” diye soruyor...

“*Yüzebilen, kendini denize bırakır, yüzüstü, sırtüstü ve bildiği her türlü şekilde yüzer...*”

“İman; içinde yüzülen değildir...”

“İman; içinde boğularak yok olunan değildir...”

“İman; neyin içinde olduğunu bilmemek değildir...”

Yukarıdaki cümleler bizleri, insanlığı tanımlıyor... Arayışının doruklarını yaşayan bizler, kendimizi yüksek bir gücün kollarına bırakmaya çalışırken, zaman zaman o yüksek gücün içinde boğulduğumuzu zannediyoruz... Bir sonraki an ise, kendimizi neyin içine bıraktığımızı dair bir şüphe içine girmeye başlıyoruz... **Bilgi** bizi, o uçsuz bucaksız denizin içinde boğulup yok olma ve cehaletin içinde hapsolme tehlikesine karşı uyarıyor...

“İman; dalgalı, derin bir denizi korkarak seyretmek değildir...”

“İman; masmavi gökyüzünün altında uzanan masmavi bir denizin kenarında uzanıp yatmak değildir...”

Korkudan, imanın dışında kalmak... O denizi, dalgalı ve derin olarak algılamak... İnsan, korktuğu şeyden her zaman uzak durmuştur... Bizler de, çağlar boyunca Tanrı’mızdan uzak durduk... **Sevgi**’den uzak durduk...

Özgür irademize bağlı olarak bunu seçtik...

Bazen de, korkmuyormuş gibi yapıp, huşu içerisinde O’ndan uzak durduk... Zaman zamansa, yalnızca keyif için Dünya’da olduğumuzu zannettik... **Öğrenmenin sevincini**, hazlarla oyalanma ile karıştırdık... Buraya, Dünya’ya, korkmaya ya da dinlenmeye,

oyalanmaya gelmediğimizi unuttuk... Sevgi’yi unuttuk... İman kavramını unuttuk...

“İman; sadece ayaklarını yıkayıp bedenini ıslatmamak değildir...”

“İman; girdiğin suyun farkına varmamak değildir...”

Bazense, ‘hatırlar gibi’ yaptık... Yaradılış’a dokunur gibi yaptık... Özümüze temas ediyor gibi yaptık... Hangi ruhsal öğretinin ya da dini sistemin içindeyse, onu hakikaten yaşıyor gibi yaptık... ‘Ayaklarımızın ucuyla’ dokunduğumuz ritüelleri, adetleri, gelenek ve görenekleri, ruhsallığın kendisi sandık, baş tacı ettik... Neyin içinde olduğumuzu hiçbir zaman tam olarak fark edemedik...

“İman; aslından uzaklaştıkça aslını tamamen unutmak değildir...”

“İman; sahipmiş hissiyle hiç sahip olamamak değildir...”

İnsanlığın içinde bulunduğu düşüşten hiç çıkmak istemedik... Düştüğçe düşerek devam etmeyi seçtik... Şimdi kalkmanın sözü edilirken de, hemen kalkabiliriz zannı içerisine giriyoruz... Girdiğimiz her zan, bizi BİR olandan uzaklaştırdıkça, BİR olanı tamamıyla unutmaya meylettik... Ayrılık illüzyonunu yaşarken, Yaradan’ımızı yani Sevgi’yi tamamen unutmayı seçtik...

Kitaplardan okuyup, bilge kişilerden duyduğumuzda ise, ‘Ben Sevgi’yim’ dedik... ‘Ben ilahiyim, ilahi yasalara sahibim’ dedik... Her istediğimizi yasa belleyip, bunların O’nun hakikatine ait olduğuna inanıp, kendimizi ‘bilge’ ilan ettik... Kendi bildiklerimizin bilgisi, kendi inandıklarımızın sahibi olduk... Oysa İman’a sahip değildik...

“İman; seyrederken kayıp da, içine düşmek değildir...”

“İman; üzerine doğru gelen gücün farkına varamayıp, onun altında ezilmek değildir...”

“İman; erirken yok olmak değildir...”

İman, farkındalıkla içine girilen bir durumdur... Farkındalıkla kendimizi içine bırakacağımız bir durumdur... Kendimizi ‘O’nun içine bırakabilecek kadar yükselmek demektir... Bu yükselmenin, yok olmak değil, bile bile erimek olduğunu bilmektir...

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Burada dikkati çeken; Sevgili Kuan-Yin'in İman'ın tanımını yapmayıp, vurgularla, onun ne olmadığını anlatmasıdır...

O'na ulaşmak, ancak her an O'na ne kadar ulaşamadığımızı anlayabilmektir...

O'nun Sonsuz olduğunu, bizimse sonlu anlayışlarla O'nu her an hapsetmeye çalıştığımızı fark etmek dileği ile...

YARADAN KAVRAMI HAKKINDA (24)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Devre sonu ile ilgili olarak içinde yaşadığımız uyanış döneminde ki bu kıyametin, şuur ve idrakte ayağa kalkış olduğunu siz zaten biliyorsunuz... İşte varlık için, onu tezahür ettirecek olan varlık için zaman öyle bir zaman olacak ki, devran öyle bir devran olacak ki ve sevgi öyle bir sevgi olacak ki, yani zaman enerjisinin burada hükmünü, kalitesini, beşerle olan ilişki dozunu değiştireceği ima edilmektedir...

Yine sevginin öyle bir sevgi olacağı ima edilmektedir ki, şu anda da zaten beşeriyetin sevgiyi tanımadığı, bu enerji ile hiç teması olmadığını, ancak sempati dediğimiz bunun çok sulandırılmış bir bölümü ile muhatap olduğunu bilmeliyiz... Ancak yeni devrenin veya yeni devreye geçişin, gerek beşerde fert olarak, gerek külliyen bu sevgi enerjisi ile olan temasının adeta bir kademe daha yükseleceği, sevginin şu anki halinden skalatik olarak aslında biraz daha yaklaşacağı yönünde bir ifadedir...

Bütün bunların var olması sonucu olarak demir tekerlekli arabaların devri geçmiş olacak... Bu semboldür, bir mecazdır... Demir tekerlekli araba burada uzak doğudaki Kali Yuga'nın yani demir çağının sonlanacağını ifade etmektedir... Demir tekerlekli araba, burada, içinde yaşadığımız korkunun, sevgisizliğin, nefsanîyetin, kanın, nefretin ter ve gözyaşının egemen olduğu o demir çağının zaman enerjisinin ve sevgi enerjisinin, başarabildiğimiz takdirde değişimin geleceğini ifade etmektedir... Tekerleğin devri geçmiş olacak... Yani geçmişe dayalı geçmiş realite ile ilgili her şeyin adeta bir tekerlekle sembolize edildiğini anlayabilirsek, bununda devri geçmiş olacak... Ve ortada yalnız arabanın gövdesi kalacak... Kudretli olan eller o arabayı gömecekler... Şu manadadır, artık işlerin, Kali Yuga'daki faaliyetlerin geçerli olmayacağı ifade edilmektedir...

Sevgisini ortaya koyamayanın yeniçağda yeri olamayacağı, bilgisini ortaya koymayanın yeniçağda yeri olamayacağı ifade edilmektedir... Ta ki onların içinden biri çıkıp ta biz o menzile gidemeyiz, vasitamız yok desinler... Yani içlerinden biri bir farkındalıkla artık her şeyin değiştiğini ve ilerlemek için vasıta talep etmeyi akıl ettiği takdirde, bütün meleklerin onlara altından harp arabaları yollayacağı ifade edilmektedir... Burada melekleri, İlahi İrade Yasaları olarak ele alınız... İlahi irade yasalarının işte bu şuur ve idrakte uyanan ve gelişimi talep eden beşere, onu, hedeflemiş olduğu yeni menzile ulaştıracak olan yeni vasıtayı derhal emrine sunacağı ifade edilmektedir...

Gerçekten Yaradan, siz gerçek talebi oluşturduğunuz anda, bütün imkânları size sunmaya muktedirdir...

“Allah, dileyenlere en iyi vericidir...”

Buradaki dilemek, farkındalıkla, bilerek ve isteyerek dilemek anlamındadır... Ve ekmeğini yediğiniz kapıya hizmet edin... Bunu, bunun ne olduğunu size bırakıyorum... Gene devre sonu tesirlerinin alınmasına bağlı olarak ortaya çıkacak günleri takdir eden bir diğer tebliğ... 04.08.1967

“Dünyanızın gelecek günleri, bir güneşin tutulması gibidir...”

“Karanlıktan korkmayanlar, iman sahipleri, gerçek manada iman sahipleri, doğru, dürüst ve temiz yürekli kişiler olacaktır...”

“Bunların seviye ve mevkilerini hiçbir zaman kendi ölçütlerinize göre tespit edemezsiniz...”

“Ummadık kişiler başta yürüyecektir...”

Evet, bu da şu anda 1967'de ifade edildiğine göre aradan geçen zamanı da ele aldığımızda gerçekten bugün Dünya'nın her yönüyle gölgeli bir durum içerisinde olduğunu görmekteyiz... Fakat bunun, bir güneş tutulması

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

5

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

misali her zaman aydınlanma imkân ve ihtimalini de bünyesinde taşıdığını bilerek yaklaşmamız gereken bir durum olduğu ifade edilmektedir...

Şimdi yaşanan teşevvüşten, şimdi yaşanan karmaşadan, şimdi yaşanan korkunç durumdan korkmamak, bu durumdan ricat etmemek, bu durumun varlığını üzerinde bir problem bir endişe yaratmasını engelliyebilmek için bizlere, doğru dürüst ve temiz yürekli olmamız tavsiye edilmektedir... Yani burada doğru olmak, dürüst olmak ve temiz yürekli olmak, gene gördüğümüz gibi varlık durumunu bağlayan bir ifadedir... Bütün bunların var olabilmesi için, gene vicdanın mutlaka ve mutlaka hayata geçirilmesi icap etmektedir...

Ummadık kişilerin başta yürümesi çok enteresan bir durumdur... Çünkü Kali Yuga ya da Demir Çağı ya da içinde bulunduğumuz bu dönem, bütün beşeriyette hiyerarşinin baş aşağıya edildiği en yüce olanın en altta, en altta olanında en tepede olduğu amiyane deyim ile 'ayakların baş, başların ayak olduğu' bir çağdır... Bütün beşeriyet, bütün insanlık, kendi aralarında, kendi egolarının onlara sunduğu veya kendi beşeri akıllarının onlara sunduğu bir sıralanışa göre bir sıralanış içerisinde... Yani insanlara, olaylara ve eprövlere bakış ve onları değerlendiriş daima beşeri akıldan ve egodan yola çıkarak yapılmaktadır... Örneğin burada gerçek bilim adamlarını, gerçek din adamlarını, gerçek araştırmacıları kastetmiyorum... Ama genelde bir bilim adamının, bir profesörün, bir din adamının, her hangi bir kuruluşun başkanının, bir belediye başkanının, bir valinin daima en liyakatli, en üstün, orayı hak ettiği şekilde bir inanış mevcuttur... Oysa yakından incelediğimizde bunun tam tersi olduğunu görebilirsiniz... Oradaki diziliş tamamen insanların kendi aralarındaki ego dengesine bağlı olarak yapılmıştır... Varlıkların gerçek liyakatleri, gerçek kapasiteleri göz önüne alınmamıştır... Yani ruhsal parlaklık göz önüne alınmamıştır... Ve gerçek gören bir gözün yapacağı teşhis, bu mevki sahiplerinin varlık durumlarının hiçte gelişmiş olmadığını ve o noktayı liyakatten değil, etraftaki varlıkların nefsanîyetlerine bağlı olarak elde ettiklerini görebilir... Bunların misalleri çoktur...

İşte devre sonu, hakiki varlıkların, gerçek bilgeliğin ve sevginin yeryüzüne çıkmasıyla, hayata geçirilmesi ile ummadık kişilerin başta

6

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

yürdüğünü göreceksiniz... Hiçte meşhur olmayan, hiçte toplumun bilmediği, tanımadığı, göklere çıkarmadığı, tapınmadığı kişilerin ruhsal parlaklık bakımından öne geçtiği müşahede edilecektir... Bu noktalar çok önemli... Bu konu ile ilgili bir Kuran da bir ayet vardı... O da şu olaya göre gelmiştir... Onu da paylaşmak isterim...

Kuranda zaten şöyle bir uygulamada bilinmektedir... Öncelikle bir hadise tezahür etmektedir... Ve bu hadisenin akabinde bir vahiy gelmektedir... Ve Hz. Muhammed'e, yaşanmış olan bu hadisenin, bu beşeri hadisenin adeta kozmik bilgisi vahiy edilmektedir... Hadise çok beşeri, hadise çok küçük, çok sıradan olabilir... Ama en küçüğün içinde en büyüğün olduğunu unutmayınız... Ve en küçük hadisenin Kozmik tekâmül yasasına bağlı olarak kozmos da yani mikrodaki hadisenin makro da neye tekabül ettiğini bilemezsiniz... Bu manada, Kuran üzerine çalışma yapan arkadaşların, onun çalışmalarını yaparken, hangi ayetlerin, hangi olaylara istinaden geldiğini anlatan geniş kaynaklarla çalışmalarında daima fayda vardır... Bunu da ifade etmiş olayım...

Beşeriyet, bu gün, dışa bakarak, şekle bakarak, beşeri kaliteye bakarak, maddi durumuna bakarak, akademik kariyerine bakarak, kılığına kıyafetine, şusuna, busuna bakarak kişiler hakkında hüküm vermektedir... Oysa bilenler olarak veya bilmeye namzet olanlar olarak artık bizlerin, bu noktada, kimin ne olduğunu, kimin neden, ne kadar istifade edeceğini hiç kimsenin bilemeyeceğini fark etmeliyiz... Hatta vazifedarların da, çok kaygan bir zemin olan şu vazife ortamında, şu anda, bu demir çağının son günlerinde, maddenin üzerlerine büyük bir basınçla geldiğini bilmelidir... Her türlü teşevvüşün üzerimize büyük bir basınçla geldiği şu dönemde, vazifedarları dahi saptıracak, kaydıracak kadar bir problem haline geldiği bu günlerde dikkate almamız gereken konulardan en önemlisi budur...

Gerçekten kimin, neyi temsilen hangi mekân içinde olduğunu bilemeyiz... O yüzden artık bunu bilenler olarak bizlere düşen bu noktada her varlığa eşit derecede sevgi, eşit derecede ilgi ve alaka ile yaklaşmayı da bir bilgelik tatbikatı olarak hayatımıza mutlaka geçirmeliyiz...

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

içindeki dünyaya sunabilecekleri hiçbir şeye sahip değiller... Mesnetleri boştur, doğmaları

kısırdır, görüşleri ise eskimiştir ve dünya onlarla ilgilenmeksizin önlerinden geçiyor..."

(Devam Edecek)

BİLGİ ENERJİSİ HAKKINDA (30)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Kendimizi kurtarma adına bu bilgi ile temas etmemiz lazım... Kıyamet zamanının bireysel olarak kurtulma zamanıdır, kimsenin kimseye yararının olmayacağı komşunun komşuya dahi faydasının olmayacağı en yakınımızdan dahi bir yarar göremeyeceğimizin vadi önceden yapılmıştır ve dolayısıyla bu zamana doğru giriyoruz...

Çok ciddi bir geçişin zamanı, bugüne kadar Dünya beşerinin yaşamadığı, deneyimlemediği çok farklı bir geçiş zaman dilimini yaşarken, bu geçiş esnasında mümkün olduğu kadar varlığımızı dejenere etmeden, varlığımızı dağıtmadan, varlığımızı paramparça etmeden bütünlüğünü koruyarak bu geçişi temin etmek... Bütün maksat bu, sağlıklı bir geçiş... Çok da abartmamak lazım aslında, tabii ki prensibi içerisinde samimi, kandırmadan... Kimi kandırmadan..? Burada en birinci kandırılacak olan kendi kendimizi kandırmadır... Kandırılacak olan kendimizdir, başka hiç kimse değil... Çünkü eğer mademki bireysel bir özen, bireysel bir başarı gerekliliği varsa burada yani varlığımızı ayakta tutmak yıkılmadan bu geçişi temin etmekse maksat burada kandırılacak olan kendimiz olacak çünkü kimsenin kimseye faydası yok... Sizin kimseyi kandırmanızın da ne size ne kandırdığınıza faydası var dolayısıyla da önce kendimize samimi, sonra kendimizle yanımızdakine samimi, sonra yine kendimizle yanımızdakilere samimi ve hep birlikte samimi olmak zorundayız... İşte o zaman bu beraberlik bir mana taşır... Güç birliği burada çok önemli değerler arz ediyor bizlerin bu geçişi sağlıklı yapmamız için...

Nedir bir arada olmak..? Bir arada olmak, çok tavsiye edilen bir konudur ama bu bir aradalık beşeri manadaki bir aradalık değildir... Gerçek beraberlik ne demektir onu bilmek lazım yani bu gerçek beraberliğin içinde bilginin aslı ile hareket eden bir beraberlik düşünün... Mesela sevgide birlik, anlayışlarda mümkün olduğu kadar yakınlaşmış olmak, her türlü vericilik

dayanışma ve yardımlaşmayı tezahür ettiren bir topluluk düşünün orada almaktan çok vermek esas... Almak hatta mümkün olsa da yok etsek, vermekten başka hiçbir şey olmadığını bilebilsek işte böyle bir anlayış içerisinde bir beraberlik ki bizlerin maksadı da bu, ne kardeşlerde görülür bu, ne ailede görülür, ne anne ne baba ilişkisinde inanın görülmez onların hepsi aslında dünya seviyesinde bu tür ilişkilerin hepsi çıkara dayanır... Beklentilere dayalı, hepsi duygusal tatminlere dayalıdır yani bir evladın baba ile ilişkisi babanın ondan beklentilerine endeksli bir ilişkidir bunu biraz acımasız gibi göreceksiniz ama böyledir...

Biraz evlat babaya kafa kaldırdığında yani isyankâr olduğunda bütün baba sevgisi devreden çıkar, çocuk çok ciddi ego dayağı yer... Sevgide dayak yoktur, anlama vardır, anlayış vardır, sabır vardır, tahammül vardır... Bu beşeri bir durum değil dersiniz batını da böyle bir durum yoktur yani ruhsal olanda yani objektif yaradan bünyesinde böyle bir şey yoktur... Hala sabırla izliyorlar bizi, toparlanın diyorlar bekliyorlar, sizin toparlanmanıza fazlasıyla yetecek sabrımız, şefkatimiz, sevgimiz, merhametimiz var diyorlar bekliyorlar...

Geçiş dediğimiz önümüzdeki sezonun kıyamet sürecini sağlıklı geçirme tehlikeli bir süreç bu, kıyamet denilen bir süreç dini kültürde buna mahşer denir... Mahşer demek; geçiş demektir... Orada toplanılacak o manada bir geçiş sağlanacak sanki bir kapıdan geçilecek gibi tasavvur edin, bir şekle dökün bu manayı... Bu kapı nedir..? Kimler geçecek..? Kimler için oluşturulmuş bir kapıdır ve bu kapının mahiyeti nedir..? Geçilecek kapının arkasındaki durum nedir..? Geçilmeden önceki durum nedir..? Bunların üzerinde çok derin çalışmalar yapmamız lazım...

Bu geçiş aslında kıyamet dediğimiz bir zamanın külli bir aksiyonu veya külli bir vakası... Hatta bu geçiş başlamıştır, tam kendisini belli

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

etmemesine rağmen derin hissedenler böyle bir geçişin şu anda realize olduğunu biliyorlar... Kıyameti beklemeyin zaten onun içerisinde onun kapsamına girdiniz... Yeter ki dikkatlerinizi ona teksif edin, çevirin onu hissetmeye çalışın... Kıyameti anlatıldığı gibi dağlar fiziken fıskırarak ormanlar yanacak gökler yarılacak bu şekilde anlatıldığına bakmayın... Onlar olsa ne olur, 15 sn.dir bizim ruhumuzu teslim etmemiz... Neye yarar ki..? Farz edin ki birdenbire gökyüzü yarıldı, şuurun bir an önce kapanması ve öte âleme açılması 15 dakika, ölüm o kadar korkunç, o kadar önemli bir şey değil, maksat, ölmek lazım... Ölmeden bunu idrakli bir şekilde şahidi olarak yaşamak lazım... Bunu becermek esastır geçiş o manadadır...

Yukarısı ölümü bizim anladığımız manada ceza olarak görmez... En çaresiz anda lüzumsuz bir işgaliye olmasın diye bazılarını öldürür alır... Zamanı gelmeyenlerden söz ediyorum, zamanı gelince hepimiz öleceğiz, zaten ölen için ölüm korkunç bir şey değildir... Ruhsal idari mekanizma yani yaradan yani Allah ne dersiniz deyin öyle şefkatli, öylesine sevgi dolu öylesine yüksek seviyeli operasyonlarla onu gerçekleştirir ki, ölen için ölüm bir bayramdır... Biz bakarız dışardan kötü bir şeymiş gibi kayboluş, yok oluş sanki her şeyin bittiği bir şeymiş gibi hayır öyle değil bu aslında birçok şeyin başladığı bir geçiştir o... Ruh için hiçbir zaman nihai bir durum yoktur... Nihai olan hiçbir şey yoktur devamdır sanki elbisenizi çıkarıyorsunuz başka bir elbise giyerek yolunuza devam ediyorsunuz...

Bu geçiş denilen kıyamet dediğimiz külli vuku bulacak olan hadiseyi cüzi de sürekli biz yaşıyoruz aslında... Bireysel olarak bu geçişi hayat içerisinde az veya çok az olana randımsız enkarnasyon veya yaşam diyoruz yoğun olanları vardır ki birçok enkarnasyonu bir enkarnasyon içerisinde geçiririz öyle yaşarız bu geçişleri yaşıyoruz... Bunlara biz şuurlanma esnasında varlık sürekli geçişler yaşar... Bu çok önemlidir...

Kıyameti bırakalım daha birkaç yıl var, hazırlanacağız... Burada özen göstermemiz gereken nedir..? Olacaksa da fiziki kıyamet bize ait olan kısmı o değil... O ayrı bir konu, bize ait olan bir kısmı var ki benim içimdeki kıyamet, dinlerde anlatım da zaten bizim iç dünyamızdaki kıyamet... Bir bilgi varlığa kendisinin formel

halde algılayacağı şekilde anlatılmaya çalışılır... Sembolizmde de o vardır...

Mananın maddi âlemde anlatılması çok zordur çünkü maddi âlemin beyni mana âleminin derinliğini anlayamaz... Yani ruhsal âlemi kavrayamaz çünkü bizim beynimiz fizik âlemin koşulları ve kanunlarına uygun şekilde yaratılmıştır... Bana göster nedir bu deriz, görmek isteriz, misal isteriz ağaç gibi, kaya gibi hani ırmaklar akar ya kayaların etrafında orası gibi dendiğinde o zaman anlayabiliriz yani formel hale gelmesi... Kıyameti de nasıl anlatsın tabii ki insanları bizatihi beş duyu ile algılayabildiği ve şahit olduğu donelerle anlatacak... Aslında bunların hepsi bizim iç dünyamızda vuku bulacak şeylerdir... Onun için kıyamet böyle anlarsak, biz hayat içerisinde bazı zamanlarda az veya çok, sık veya seyrek öyle bilgilerle öyle hadiselerle öyle tesirlerle karşılaşırız ki kıyameti yaşarız yani o ana kadar o zaman ve mekân kesitine gelen kadar ki bütün varlık statümüz varlık yapımızda değişimler olmaya başlar... O bilgi o tesir o hadise karşısında... Bu nasıl olur..? Ya birinin sözü çok etkili bir söz yani ağızdan çıkan bir ifadesi o kadar etkilidir ki sizin o ana kadarki varlık yapınızdaki statüyü sarsar... Bunu hiç düşünmemiştim dersiniz ve o cümle üzerinde düşünmeye başlıyorsunuz, inançlarınız sarsılmaya başlar, felsefi görüşleriniz sarsılmaya başlar... Zihninizdeki bütün zanlarınız, önyargılarınız, deprem oluyor, dikkat edin, kıyametin depremi bu başlıyor sarsılmaya, diyorsunuz ki annem babam bana böyle öğretmedi... Bana öğrettikleri bu lafın karşısında zayıf kaldı ve sarsılmaya başladı dediğinizde kolay iş değildir... Siz bu yaşınıza kadar yanınızda taşıdığınız bir inancı, yanınızda taşıdığınız bir fikri, ideolojiyi siyasi değil, ide ideal edindiğiniz bir görüşü bir tesir geliyor ve sizin bünyenizde onun sökülmesine sizin sağlam iplerle tutunduğunuzun iplerini gevşetiyor en azından böyle düşünün bu son derece sıkıntılıdır ıstıraplıdır... İşte deprem, işte sarsılma ve kıyamet bu manadadır... Bir varlık hayat içerisinde az veya çok bu durumlarla karşılaştığında sarsılır ve bu sarsıntı öylesine sarsılır ki, değişime doğru gidişin habercisi olan ıstıraplara bile düşer... Bu değişimin habercisidir... İstırap çekmeden değişim olmaz, değişmek için mutlaka gerilim lazımdır ifadesi bu manadadır...

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

9

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Gerilim ne demektir..? Benim rehabet içerisinde belirli oturmuşluk içerisinde rahatlık halini oluşturduğum varlığımın tüm öğeleri gelen bir tesir karşısında gerilime tabi tutuluyor çatır çatır... Bu inançsa inanç kabuklarım çatırıyor, bu bir duygu ki iman da oradadır, bilgi ise zihnimde onlar çatırıyor hele otomatik örf, adet, gelenek, etik kurallar, toplum kuralları tarafından oluşturduğum hareket bedenimde bir kabuklar varsa onlar çatırdamaya başlıyor, işte kıyamet...

Biz, hayat içerisinde küçük dozlarla hep yaşarız... Ya gelen tesire karşı reaksiyon gösterir, itiraz eder, kavgalar çıkarırız... Televizyonlarda en mistik, müteal, değerli mevzuların temsilcileri dahi çatırtılardan rahatsız oluyor, son derece reaksiyonel ve agresif oluyorlar... İslam bunu demiyor, seviniz, sabırlı olunuz diyor... Durumu kendi realitesine göre senin realitenle uymuyor ama yaradan ne manada onu yarattı, onun hakkında biraz düşünmek lazım, onlar niçin aramızda... Senin realitene farklı pencereden bakan, senin baktığın pencereden bakmayanlar... Kâinat penceresi bir tane değil ki, sonsuz Yaradan'ın penceresi sayılı olmaz ki sonsuz penceresi var... O da oradan bakıyor, onun oradan bakması Yaradan'ın kusuru mu, o kusuru düzeltmek vazifesini mi hissediyorsun... Yaradan'ın eksik, yanlış kusurlu yarattığını düzeltmek gibi bir misyona mı sahipsin, yoksa onu anlamaya çalışıp bunun sebebi ne, Yaradan buna ne mana yükledi, niçin bu kişi burada, niçin bu kişi benim dinimin, onun dininin, şunun dininin şu ilkelerine aykırı davranma gibi bir vazifesi var... İçte dönüp tefekküre yönelmek mi daha iyi yoksa ona saldırmak mı..? Bu noktada bütün bu anlattığım hakikaten insanlarda kıyamete gidiş için hizmet eden durumları bizler onların baktığı gözle bakmamaya gayret göstermeliyiz yani ne böyle davranan veya ona karşı olan kişiler hepsi aynı kaynağın varlığı...

Şimdi doğru ve yanlış konularındaki kavramlarımızı azaltmalıyız... Bu söylediklerimizin birçoğu veya bazıları sizlerin kabullerinizi hemen oluşturmayabilir... Yani reaksiyon gösterebilirsiniz bu da bir kıyam gereğidir... Bir kere bizler bireyselliğimizi, egolarımızı ve eşeri kusurlarımızı ıslah etmediğimiz sürece Rabbin neyi, niçin yarattığını ve neye hizmeten onu manalandırdığını anlamamız mümkün değildir... Aynı Yaradan o

yüce unsur tek olan bir şey var "La ilahe illallah" her şeyi kapsar onun dışında bir zerre yoktur o zaman o senin o kötü davrandığın kişi onun dışında biri mi, dışında fikrin varsa sen Tanrı'nı küçülttün çünkü onun dışına bir şey koyduğunda o küçüldü... Hani o her şeydi, hani sonsuzdu, onun dışında hiçbir zerre olamazdı... Demek ki onun bünyesindeki bir unsur sana olumsuz bir intibaa yaratıyorsa bu da Yaradan'ın bünyesinde bir unsurdur... Durup biraz yutkunmamız lazım... Bu nedir dememiz lazım... Dolayısıyla eğer biz Yaradan'ın bünyesinin dışında hiçbir olgunun olmadığını, sonsuz olan onun dışında hiçbir zerre bulunamayacağını öylesine sonsuz bir Yaradan'ın içinde yer aldığımızı düşünürsek, O'nun dışında bir zerre olmadığını düşünürsek, o zaman Yaradan'ın bünyesinde kusur olamaz... Defolu varlık olamaz, Yaradan'ın kusur işlememesi imanı ile onun bir mana ifade ettiğini onun neye hizmet ettiğini düşünmekten başka yapacak hiçbir şey yok... Yaradan'ın bünyesinde ne var ise, bizim beşeri zihnimizle algıladığımız gibi değildir... İşte böyle olmadığını kabul edip de onun doğrusunu algılama yani perde arkasındaki mananın sırrını elde edebilmenin niyeti ve gayreti içerisinde olmak kadar önemli bir faaliyet yoktur... Buna tasavvufta Sufizm de bilgi ile hakikate yönelmek yani hakikatin bilgisine meyletmek denir... Burada iyi- kötü, alçak-yüksek, benim dinim-onun dini diye bir şey kalmaz çünkü hepsi tek olan bir şeyin bünyesinde... Hepsi demek ki araçtır...

Dinlerin hepsi araçtır... Dinleri amaç haline getirdiğiniz anda Rab'in muradının dışına taşarsınız... O amaçsa, O'nun aracı şu din, benim aracım bu dinse bütün bu araçların kullanılarak bir amaca hizmet ettiğinin hissine kapılıp amacı yakalamaya çalışmak lazım... Amaç, bizim ister beklenen külli kıyamet olsun, isterse cüzi yani hepimizin her an yaşayabildiği kıyamlarımızı ziyadesiyle başarılı elde etmek...

Kıyam ayağa kalkmak yani şuurlanmaktır yani hakikat âleminin sırlarına doğru meyletmektir, bu da kesinlikle düşünmekle olur, tefekkürle olur, kesinlikle içte dönmele olur, başka türlü olmaz... Dolayısıyla kıyameti biz ufak ferdi bireysel kıyametimizden ele alarak şöyle bir gözden geçirelim...

Yeryüzü tekâmül okulu yani dünya Allah'ın evidir denilen ve bütün dünya insanlığı onun ailesidir denilen ve o aileye en çok yardım

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

eden Allah'ın en makbul kuludur denen İslami bir anlatımla söyledim bunu bir düzen içerisindeyiz... Demek ki burada dünya insanlığını tek bir aile olarak görebilen bir anlayışı oluşturma gayreti çok önemlidir... Ayırım yapmadan fakat bu dünya insanlığının aile yapısı tıpkı bizim sahip olduğumuzu aile yapıları gibi... Bunun içinde anne de var çok önemli dişil prensip kozmik sebep olan, eril prensip baba var, genç çocuk var, daha az genç çocuk var, yeni doğmuş çocuk var... Yani anlayış seviyesi, deneyim tecrübe dağarcığı en azdan en çoğa kadar bir ailede nasıl bireyler varsa, Dünya insanının da aile olmasını buna özdeşleştirin...

Dünya insanlığı asla aynı anlayış seviyesinde aynı tekâmül düzeyinde olmayan sonsuz çeşitlilikte anlayış realiteler seviyesinde olan bir topluluk, Yaradan'ın ailesi... İçinde çok olgun çok deneyimli bilgiler var ondan daha az o bilgelerin peşinde giden bilgiler var genç yaşta olup daha bilgeleşme yolunda değil de madde ile haşır neşir olup deneyimlerini tatmine çalışanlar var ki bir an önce onu yapsın bilgelik yolunda daha ileri adımlar atsın daha da

dejenere olanlar var, çok cehalet içerisinde olanlar var, daha henüz yeni doğmuş bebek vasfında olup bunların yaşları büyük küçük önemli değil bir sürü varlık var ve bunların hepsi bir aileyi teşkil ediyorlar ve bu varlıklar yeryüzü yaşamı içerisinde realiteler katmanlarını tırmanmak üzere varlar...

Yani bizler yeryüzünde ne yapıyoruz, niçin ben buradayım, Yaradan'ın benim üzerime yüklediği görev nedir onun adına ben ne yapmalıyım.. Yaptığım her şey onun adınadır ama acaba benim üzerime düşen pay bu yaptığım mıdır, ne yaparsak Yaradan adına yaparız... Hiç kimse Yaradan'ın muradı hilafına hiçbir şey yapamaz, yaptığını zanneder... Yapsa bile, hakikatin o Yaradan'ın muradına hizmeten akan, giden, tırmanan hakikatin gidişine engel olamaz ama onun hilafına gibi görünüp bir süre oyalanabilir... O da kendi meselesidir... Onun da gereken karşılığını eprövlere alır... Yoluna devam eder yani hakikatin gidişine engel olunamaz...

(Devam edecek)

BAKIN BU AY NELER YAPTIK!

MUCİZE TAŞ ARAGONİT

Eylül ve Ekim aylarında 47 kişi daha Mucize Taşa Aragonit inisiyasyonu olarak bu mucize taşı boyunlarında taşımaya başladılar...

www.aragonitmucizesi.com internet sitemiz vasıtasıyla yurtdışından da Mucize Taş Aragonit inisiyasyonu talepleri almaya başladık... Dünya'nın her yerinden dostlarımız, uzaktan uyumlama yöntemiyle, Sn. Sevgi Ersoy tarafından yapılan inisiyasyon sonrasında, Aragonit'in ışık varlığı ile uyumlanarak, bu mucize taşı edinebiliyorlar...

Bu ay içerisinde gönderilen Mucize Taş Aragonit deneyim paylaşımı:

İlke Sanem Özkaya

Aragonit ile yaşadığım ve şahit olduğum mucizeler, gerçekleşen şifalar anlatmakla bitmez... Fiziksel, duygusal, zihinsel düzeyde... Durumlara, olaylara, ilişkilere dair... Ama benim için Aragonit'in en büyük mucizesi, bunların hepsi gerçekleşirken bana öğrettikleri oldu...

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

11

Aragonit Işık Varlığı daha önce hiç deneyimlemediğim bir Dünya'nın kapılarını açtı benim için... İlk elime aldığımda, bana her şeyle nasıl iletişim kurabileceğimin sırrını öğretti... Zihinle değil, kelimelerle değil, kendimi açarak, hissederek, birleşerek, basitçe... Onunla çalıştıkça, yaşamın bize sunduğu her şeyin bir araç olabildiğini, tüm araçları bir anahtar olarak kullanmanın elimizde olduğunu anladım... Tüm enerjilerin seçimlere hizmet ettiğini; bilinçli bir seçimle her şeyin o an harekete geçtiğini, dönüştüğünü fark etmeye başladım... Fakat bir yandan da bilinçsiz seçimler yapmaya devam ettiğimizi gördüm...

Her şeyin, kendi sesiyle birbiriyle konuştuğunu, birbirine cevap verdiğini fark ettikçe, dinlemeyi öğrendim... Dinledikçe hayatımıza yaydığımız zihinsel ve duygusal gürültüyü duymak kolaylaştı; bunlarla savaşmanın ise, sadece daha fazla gürültü yarattığını fark ettim... Ve Aragonit Işık Varlığı kalbimin üstünde dururken; beni kendi sesiyle hep oraya, tüm bu seslerin ötesindeki sessizliğe

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

çağırıyor... Kendimi bulduğum bu yeni yerle daha kolay uyumlanmam için, her an beni ışığıyla sarıyor... Tüm gürültünün bir anda sona erdiği bu sessizlikte; her şeyi içine alan bir

ahenk keşfetmeye başlıyorum varoluşta... Ve varlığım bu ahenkle ritimleniyor; hayata bu merkezden yeni bir sesle, yeni bir dansla katılıyor...

ETKİNLİKLERİMİZ

Vakfımızın tüm etkinlik ve programlarını www.mbavakfi.org.tr web sitemizden detaylı olarak görebilirsiniz.